

RURAL PACT

Erklæring om landdistrikternes fremtid og politikken for udvikling af landdistrikterne i Den Europæiske Union fremover

December, 2024

Indholdsfortegnelse

Præambel	1
1. Landdistrikternes fremtid vedrører hele vores samfund	2
2. Udfordringerne i landdistrikterne kræver hurtig handling	3
3. Landdistrikternes behov skal fremover tages mere alvorligt i politikken for udvikling af landdistrikterne	4
4. Den langsigtede vision for landdistrikterne skal omsættes til en konkret strategi, og modellen for pagten for landdistrikterne skal virkeliggøres	5
5. Der skal opbygges lokal kapacitet og skabes lokalt ejerskab	6
6. Overvågningen af EU's udgifter til landdistrikterne skal forbedres	7

Gruppen vedtager så vidt muligt sine udtalelser, henstillinger og rapporter ved konsensus. Ved afstemninger træffer medlemmerne beslutning med simpelt flertal. Medlemmer, som har stemt imod, eller som har undladt at stemme, har ret til at få knyttet et dokument, der sammenfatter begrundelserne for deres holdning, som bilag til udtalelser, henstillinger og rapporter.

De fremførte holdninger tilhører udelukkende koordinationsgruppen for pagten for landdistrikterne og er ikke udtryk for Europa-Kommissionens officielle holdning.

Præambel

Pagten for landdistrikterne er et initiativ, der er omhandlet i meddelelsen om den langsigtede vision for EU's landdistrikter, og som tager sigte mod at opbygge et samarbejde mellem de forskellige forvaltningsniveauer og interessenter. Initiativet om pagten for landdistrikterne er en bottom-up-styringsproces på flere niveauer, hvor Kommissionen fungerer som formidler.

Koordinationsgruppen for pagten for landdistrikterne blev nedsat som en særlig gruppe under Kommissionen, der skal videreudvikle pagten for landdistrikterne og styre processen for den. Som medlemmer (!) af koordinationsgruppen for pagten for landdistrikterne anerkender vi, at der er et kritisk behov for målrettede interventioner og innovationspolitik for at håndtere de mange udfordringer, der følger af affolkningen, den grønne og den digitale omstilling, omstillinger på andre områder og den økonomiske tilbagegang i landdistrikterne. Det bør anerkendes og afspejles i forvaltningen af EU-midler og -politikker, at trivslen i lokalsamfundene i landdistrikterne ikke kun er afgørende for indbyggerne i landdistrikterne, men også for den bredere økonomiske, miljømæssige og sociale velfærd i Den Europæiske Union som helhed.

Vores kollektive mål er at skabe dynamiske og modstandsdygtige lokalsamfund i landdistrikterne, der kan bidrage til bæredygtige økonomiske, miljømæssige og sociale omstillinger. Vi — medlemmerne af koordinationsgruppen for pagten for landdistrikterne — har derfor i fællesskab udarbejdet denne erklæring som svar på de ni spørgsmål i »[Den langsigtede vision for EU's landdistrikter: de vigtigste resultater og vejen frem](#)« og vedtog (²) erklæringen den 12. december 2024.

Finansieret af
Den Europæiske Union

1. Landdistrikternes fremtid vedrører hele vores samfund

1.1. EU's økonomiske og sociale velfærd afhænger i høj grad af landdistrikterne

Lokalsamfundene i landdistrikterne spiller en central rolle i EU's økonomi. Sektorer som landbrug og bæredygtig fødevarerproduktion, skovbrug, fiskeri og vedvarende energi trives i disse områder, hvilket støtter fødevarer sikkerhed, ressourceforvaltning og energistrategier (navnlig grøn energi).

Derudover er landdistrikterne ved at udvikle sig til knudepunkter for økonomiske aktiviteter, herunder turisme i landdistrikterne, miljøvenlig turisme og digitale virksomheder. Disse samfund beriger EU's sociale struktur med deres unikke livsstil, der er kendetegnet ved mere plads og tættere forbindelser mellem mennesker i lokalsamfundene.

Landdistrikterne bevarer desuden lokale traditioner og kulturarv, fremmer kulturel mangfoldighed, integrerer nyankomne og migranter og styrker sikkerheden i grænseregioner.

1.2. Landdistrikterne i Den Europæiske Union er afgørende for at håndtere klimaændringerne

Landdistrikterne spiller en central rolle både med hensyn til at afbøde klimaændringerne og tilpasse sig deres virkninger. De er hjemsted for bæredygtig fødevarerproduktion, forvaltning af landbrugsjord og skovforvaltning, produktion af vedvarende energi, bevaring af naturlige levesteder og levering af økosystemtjenester (navnlig i skrøbelige økosystemer som bjerge og øer).

Klimastrategiernes vellykkethed afhænger i høj grad af, om lokalsamfundene i landdistrikterne sættes i stand til at indføre bæredygtig praksis, styrke modstandsdygtigheden og bidrage til den globale kamp mod klimaændringerne.

1.3. Der bør ikke drives rovdrift på landdistrikternes ressourcer, og de skal forvaltes på en bæredygtig måde

Landdistrikterne byder på værdifulde naturlige, kulturelle og økonomiske aktiver, som dog ikke bør udnyttes og overanvendes, men som bør behandles ud fra et princip om langsigtet bæredygtighed. For eksempel bør projekter om vedvarende

energi såsom vindmøller i bjergområder integreres på en velovervejet måde, der skaber balance mellem miljøvirkninger og lokalsamfundets interesser og sikrer, at fordelene kommer de mennesker, der bor i disse områder, til gode.

På samme måde bør turismen forvaltes med omhu, så landskaberne beskyttes, og kulturarven bevares, uden at det belaster de lokale økosystemer. Desuden er det nødvendigt at benytte ansvarlige praksisser i forvaltningen af jord- og vandressourcer for at forebygge forringelse af ressourcerne og sikre, at de er bæredygtige i generationer fremover.

1.4. EU's politikker bør fremme en bæredygtig udvikling af landdistrikterne på en mere målrettet måde

EU's politikker bør fremme inklusivitet og bæredygtig udvikling af landdistrikterne, herunder investeringer i infrastruktur, bæredygtig praksis og nye lokale økonomiske sektorer (såsom cirkulære økonomier, distribueret energi baseret på VE-fællesskaber, social og lokalsamfundsfokuseret økonomi og digitalisering).

EU's politikker bør sikre, at lokalsamfundene i landdistrikterne og deres indbyggere, herunder lokale myndigheder, civilsamfundsorganisationer og private enheder (f.eks. virksomheder i landdistrikterne) har mulighed for at bidrage positivt til Unionens fremtid på en afbalanceret og bæredygtig måde.

2. Udfordringerne i landdistrikterne kræver hurtig handling

2.1. Landdistrikterne står over for demografiske udfordringer og økonomisk tilbagegang

Der opleves affolkning og aldring af befolkningen i landdistrikterne. Økonomisk tilbagegang og reduktion af tjenester samt manglende adgang til tjenester (herunder tilgængelighed i landdistrikterne og tilstrækkelige og økonomisk overkommelige mobilitetsmuligheder, uddannelse og sundhedsydelser), manglende boliger og adgang til jord fremskynder udvandringen yderligere — navnlig blandt unge.

Mangel på arbejdskraft og mangel på job af høj kvalitet samt virksomhedslukninger (herunder lukning af lokale butikker) svækker lokalsamfundene i landdistrikterne yderligere og forværrer de demografiske udfordringer.

2.2. Der er brug for innovation i lokalsamfundene i landdistrikterne, hvis de skal kunne tilpasse sig den digitale, den grønne og den økonomiske omstilling

Lokalsamfundene i landdistrikterne står over for særlige udfordringer, hvad angår tilpasningen til den digitale, den grønne og den økonomiske omstilling. Der er et presserende behov for at investere betydeligt i fremtidssikret infrastruktur og innovation (herunder teknologiske, sociale, erhvervs-mæssige og forvaltningsmæssige innovative tiltag) for at sikre, at landdistrikterne ikke lades i stikken i disse omstillinger.

2.3. Forskellige typer landdistrikter står over for forskellige typer udfordringer, og der er brug for målrettede løsninger

Det skal anerkendes, at der i de forskellige typer landdistrikter (f.eks. bjergområder, øer, fjerntliggende regioner og regioner i den yderste periferi samt grænseregioner) er forskellige muligheder, og at de står over for forskellige udfordringer, der kræver nuancerede politikreaktioner og interventioner som understreget i artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Følgende er eksempler herpå: Afstanden fra bycentre og forbindelser mellem by og land er en vigtig faktor, bjergområderne har særlige behov på grund af udfordringer med hensyn til tilgængelighed og adgang til tjenester, regionerne i den yderste periferi står også over for betydelige begrænsninger, der er knyttet til deres begrænsede territoriale anvendelsesområde, økarakter og isolation samt omkostninger, der skyldes betydelige afstande til store markeder, og grænseregionerne er ofte særligt udsatte i forhold til sikkerhedsspørgsmål, økonomisk tilbagegang og geopolitiske spændinger.

2.4. Kapacitetsbegrænsninger hæmmer de muligheder, som lokalsamfundene i landdistrikterne har for at handle og få adgang til finansiering

Lokalsamfundene i landdistrikterne står ofte over for betydelige kapacitetsbegrænsninger, som forværres yderligere af demografiske forandringer, navnlig i takt med at unge og uddannede personer udvandrer. Desuden er lokalsamfundene i landdistrikterne i høj grad afhængige af frivilligt arbejde og civilsamfundsorganisationer, og på begge områder er der behov for øget støtte og større anerkendelse.

Kapacitetsbegrænsninger hæmmer de muligheder, som lokalsamfundene i landdistrikterne har for at sikre finansiering og forberede sig effektivt på fremtiden. Der mangler ofte målrettet finansiering i landdistrikterne, og det er i praksis svært at anvende tilgængelige midler på grund af bureaukratiske hindringer såsom alt for komplicerede procedurer. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet er på trods af de styrker og dokumenterede resultater, der er forbundet hermed, i øjeblikket betydeligt underfinansieret og underudnyttet.

3. Landdistrikternes behov skal fremover tages mere alvorligt i politikken for udvikling af landdistrikterne

3.1. Styrket flerpolitisk støtte og multifinansieringsstøtte til landdistrikterne, herunder proofing til gavn for landdistrikterne

Politikken for udvikling af landdistrikterne bør følge en holistisk og integreret politisk tilgang og understrege vigtigheden af, at forskellige politikker omfatter proofing til gavn for landdistrikterne. Begrebet proofing til gavn for landdistrikterne, som indebærer »revision af politikker set ud fra et landdistriktsperspektiv for at gøre disse politikker egnede for dem, der bor og arbejder i landdistrikterne«^(?), bør ikke blot være et abstrakt princip, men bør styrkes gennem relevante bestemmelser, procedurer og omfattende metodologisk vejledning.

Finansieringen af politikkerne for udvikling af landdistrikterne bør også komme fra en kombination af europæiske, nationale og regionale kilder. En koordineret indsats på tværs af forskellige EU-politikker og -fonde og andre finansieringsstrømme er afgørende for at sikre, at lokalsamfundene i landdistrikterne får de ressourcer, de har brug for. Udformningen af relevante politikker bør ske i tæt samarbejde med interessenter i landdistrikterne.

3.2. Styrkede stedsbaserede tilgange styret af lokalsamfundet såsom LEADER/CLLD og intelligente landsbyer

Lokaludvikling styret af lokalsamfundet bør i højere grad anvendes som central metode til at afdække behov, udvikle lokale planer og strategier, planlægge og gennemføre lokale projekter og fordele midler. Lokaludvikling styret af lokalsamfundet er en bottom-up-tilgang til regional og lokal udvikling, hvor lokalsamfundene har en ledende rolle med hensyn til at afdække og imødekomme deres udviklingsbehov, herunder lokal beslutningstagning (såsom lokale aktionsgrupper), inddragelse på græsrodsplan og flerfondstilgang.

Dette gør det også muligt at imødekomme områdebaserede behov på en mere målrettet måde. LEADER har i årtier været den vigtigste metode til lokaludvikling styret af lokalsamfundet i landdistrikterne, mens der i høj grad har været opfordret til flerfunds-baseret lokaludvikling styret af lokalsamfundet i og uden for landdistrikterne, som dog ikke er blevet udbredt i medlemsstaterne.

På det seneste er andre lokale tilgange styret af lokalsamfundet vokset frem, navnlig intelligente landsbyer. Formålet med intelligente landsbyer er at styrke landdistrikternes

modstandsdygtighed ved at fremme teknologisk og social innovation lokalt i landdistrikterne i overensstemmelse med principperne for lokaludvikling styret af lokalsamfundet (dvs. holistisk og deltagelsesbaseret lokal planlægning, der er styret af lokalsamfundet, og gennemførelse af innovative og intelligente initiativer).

3.3. Stærkere forbindelser mellem EU-støtte og bevægelser i landdistrikterne

Ud over EU's formelle instrumenter til lokaludvikling styret af lokalsamfundet findes der et solidt netværk i civilsamfundet på lokalt, regionalt, nationalt og europæisk plan, herunder en lang række lokale grupper, landsbyer og regionale sammenslutninger, udviklingsfonde, sociale virksomheder, lokalråd, lokale partnerskaber osv.

Mange af disse bevægelser i landdistrikterne har en mere end 50 år lang tradition og har udviklet et system af nationale og europæiske landdistriktsparlamerter for at give lokalsamfundene i landdistrikterne en stemme og forbedre den lokale kapacitet. Finansieringen af disse netværk, der hovedsagelig kommer fra regionale eller nationale regeringer og medlemsbidrag, bør suppleres med EU-midler for at bevare netværkenes kritiske kapacitet.

3.4. Landdistrikternes stemme skal høres og interesserepræsentationen forbedres i den politiske beslutningsproces

Uanset om EU i fremtidige politikker og programmer under delt forvaltning anvender en tilgang med en enkelt fond eller med flere fonde, er det ikke længere tilstrækkeligt at lade det være helt op til medlemsstaterne at afgøre, hvilken andel af EU-midlerne de vil afsætte til udvikling af landdistrikterne.

Selv om landdistrikterne er afgørende for en bæredygtig europæisk udvikling, og selv om de udgør kernen i klimainsatsen, er interesserepræsentationen af landdistrikter og lokalsamfund — ud over landbruget — forholdsvis svag sammenlignet med andre sektor- og områdespecifikke (f.eks. bymæssige) interesser. Landdistrikterne og lokalsamfundene i landdistrikterne har derfor ikke fået tilstrækkelig opmærksomhed i forbindelse med politikker og finansiering.

3.5. Medlemsstaterne skal have mandat til at afsætte en minimumsandel af midlerne til udvikling af landdistrikterne

I overensstemmelse med principperne om proofing til gavn for landdistrikterne mener koordinationsgruppen for pagten for landdistrikterne, at der på EU-plan bør gives et bindende tilsagn og klare krav over for medlemsstaterne. Ifølge disse bør en obligatorisk procentdel af alle EU-midler under den flerårige finansielle ramme, navnlig samhørighedsfondene og midlerne under den fælles landbrugspolitik (f.eks. mindst 30 %), tildeles landdistrikterne og lokalsamfundene i landdistrikterne med henblik på at nå de mål for udvikling af landdistrikterne, der ikke blot vedrører landbruget.

3.6. Der bør indføres en forpligtelse til at afsætte en større minimumstildeling af midler inden for rammerne af lokaludvikling styret af lokalsamfundet

Den nuværende tildeling på 5 % inden for rammerne af lokaludvikling styret af lokalsamfundet er ikke længere tilstrækkelig. En obligatorisk andel af midlerne udvikling af landdistrikterne (f.eks. mindst 10 %) bør fordeles ved hjælp af lokalt styrede og stedbaserede mekanismer til lokaludvikling styret af lokalsamfundet (såsom LEADER og intelligente landsbyer) for at sikre, at lokalsamfundene har de nødvendige finansielle ressourcer til at fremme deres egen udvikling.

3.7. Et særligt program og en særlig fond for udvikling af landdistrikterne bør overvejes som en alternativ løsning

Vi mener, at der er behov for en obligatorisk minimumstildeling af EU-midler til udvikling af landdistrikterne (uanset den endelige politik og finansiering) — se punkt 3.5. Hvis dette imidlertid viser sig ikke at være muligt, bør der oprettes en særlig europæisk fond for udvikling af landdistrikterne og et program med tilstrækkelige ressourcer (f.eks. mindst 30 % af alle EU-midler — se punkt 3.5).

Denne tilgang vil give spørgsmål vedrørende lokalsamfundene i landdistrikterne en mere fremtrædende rolle i EU's politikker og sikre øget finansiering til landdistrikterne. Desuden bør initiativer vedrørende lokaludvikling styret af lokalsamfundet også tildeles øget finansiel støtte fra den europæiske fond for udvikling af landdistrikterne, hvis denne mulighed vælges.

3.8. Medlemsstaterne bør have fleksibilitet med hensyn til at fastlægge prioriteter og strategier for udvikling af landdistrikterne

Selv om tildelingen til udvikling af landdistrikterne bør være obligatorisk, er fleksibilitet afgørende for at sætte medlemsstaterne i stand til at finansiere specifikke mål, der er skræddersyet til deres strategier for udvikling af landdistrikterne i overensstemmelse med de bredere rammer og prioriteter, som EU har fastsat. En behovsbaseret og resultatorienteret finansieringsmodel, der afspejler de forskellige krav i landdistrikterne og byområderne, er afgørende.

4. Den langsigtede vision for landdistrikterne skal omsættes til en konkret strategi, og modellen for pagten for landdistrikterne skal virkeliggøres

4.1. Den langsigtede vision for landdistrikterne skal omsættes til strategier for udvikling af landdistrikterne på alle niveauer

Den langsigtede vision for EU's landdistrikter skal omsættes til konkrete strategier på EU-plan, nationalt plan og regionalt plan. Medlemsstaterne bør pålægges at udvikle nationale (og regionale) strategier for udvikling af landdistrikterne, der er i overensstemmelse med de fælles EU-prioriteter, der er fastsat i strategiske dokumenter, såsom den langsigtede vision for EU's landdistrikter, den europæiske grønne pagt og det digitale årti.

Strategierne skal udformes i samarbejde med interessenter i landdistrikterne, herunder på lokalt plan, for at sikre, at de i tilstrækkelig grad afspejler de lokale prioriteter og behov.

4.2. Modellen for pagten for landdistrikterne skal udarbejdes ved hjælp af stærke interinstitutionelle strukturer og koordinering

Indsatsen vedrørende udvikling af landdistrikterne bør koordineres på regionalt plan, nationalt plan og EU-plan ved hjælp af særlige institutionelle rammer, der sikrer både horisontal

og vertikal koordinering. De principper og mekanismer, der er beskrevet i publikationen fra pagten vedrørende landdistrikterne med titlen »[Gennemførelse af pagten for landdistrikterne i medlemsstaterne](#)«, bør følges.

Udpegede nationale og regionale regeringsmedlemmer og obligatoriske tværministerielle koordinationsgrupper kan sikre politisk sammenhæng og bidrage til effektiv proofing til gavn for landdistrikterne. Sådanne mekanismer vil være en betingelse for at få adgang til de midler, der afsættes til udvikling af landdistrikterne.

På EU-plan kan et særligt generaldirektorat for udvikling af landdistrikter (GD RURAL) strømline og koordinere ambitionerne og indsatsen vedrørende udvikling af landdistrikterne. Desuden bør samarbejdet og koordineringen mellem de relevante generaldirektorater (GD AGRI, GD REGIO, et eventuelt fremtidigt GD RURAL og andre relevante generaldirektorater) styrkes.

4.3. Opbygning af kapacitet hos forvaltningsmyndighederne inden for udvikling af landdistrikter og proofing til gavn for landdistrikterne

Proofing til gavn for landdistrikterne bør integreres på nationalt plan og EU-plan, navnlig i fasen før og efter lovgivningen. Forvaltningsmyndigheder og andre vigtige politiske organisationer skal uddannes til udvikling af landdistrikter og proofing til gavn for landdistrikterne for at sikre en effektiv gennemførelse af politikker. Teknisk ekspertise og kapacitetsopbygning er afgørende for at støtte disse myndigheder i forvaltningen af strategier for landdistrikterne.

5. Der skal opbygges lokal kapacitet og skabes lokalt ejerskab

5.1. Stærkere kapacitet på lokalt plan gennem målrettet finansiering og teknisk støtte

Lokalsamfundene i landdistrikterne, navnlig de små og dem med begrænsede ressourcer, bør modtage teknisk støtte til at udvikle projektidéer og indgive støtteansøgninger. Dette kan fremmes ved hjælp af lokale aktionsgrupper, nationale landdistriktsnetværk og særlige europæiske netværk (herunder netværk, der består af kommuner i landdistrikterne).

Der bør afsættes tilstrækkelige EU-midler til netværkssamarbejde, teknisk bistand og forberedende foranstaltninger på EU-plan for at opbygge kapacitet og gøre det muligt at udveksle erfaringer på EU-plan (men også med landdistrikter i lande uden for EU).

5.2. Fleksible ansøgningsprocesser for lokale støttemodtagere

Der bør indarbejdes større fleksibilitet og åbenhed over for forsøg i ansøgningsprocessen. En forenkling af de finansielle regler ved hjælp af resultatbaserede betalinger og mere udbredt anvendelse af forenklede omkostningsmuligheder (f.eks. enhedsomkostninger og faste beløb) vil lette byrden for mindre projekter. Resultatbaseret finansiering og strømlinede systemer til finansiell rapportering er afgørende for at støtte initiativer styret af lokalsamfundet.

5.3. Startfinansiering til projektforbereelse og idéudvikling

Startfinansiering — f.eks. til idéudvikling, projektskrivning og forberedelse — og startkapital er afgørende i de tidlige faser af initiativer og projekter. Nye tilgange, såsom projektplaner, kan supplere formelle skriftlige forslag og give mindre erfarne støttemodtagere bedre mulighed for at få adgang til finansiering.

5.4. Støtte til lokalsamfundene i landdistrikterne i forbindelse med innovation og international udveksling

Støtte til innovation fra idéfasen er afgørende for at fremme kreative løsninger i lokalsamfundene i landdistrikterne. Der skal lægges særlig vægt på at give mindre aktører mulighed for at deltage i innovationsprojekter og grænseoverskridende samarbejde. Små lokalsamfund i landdistrikterne bør få teknisk støtte og have bedre direkte adgang til EU-programmer under direkte forvaltning såsom Horisont Europa og Interreg.

6. Overvågningen af EU's udgifter til landdistrikterne skal forbedres

6.1. Afsæt i eksisterende overvågningsrammer og data og inddragelse af kvalitative aspekter

Data (f.eks. data, der indsamles og fremlægges gennem observatoriet for landdistrikterne) bør forbedre den evidensbaserede politikudformning. Eksisterende dataindsamlings- og overvågningsrammer bør udnyttes med fokus på centrale sociale og økonomiske indikatorer, der giver værdifuld indsigt i velfærden i lokalsamfundene i landdistrikterne.

Ud over kvantitative data bør kvalitative indikatorer for immaterielle fordele, såsom social kapital og samhørighed i lokalsamfundet, integreres i overvågningssystemet. Desuden bør der i dataindsamlingen tages højde for langsigtet bæredygtighed (dvs. resultater og virkninger, der fortsætter ud over varigheden af de støttede projekter).

6.2. Overvågning af EU's udgifter efter sektor og områdetype

EU-midler bør mærkes efter sektor og område for at gøre det nemmere at se, hvor mange midler, der afsættes til landdistrikterne, og sikre, at de får en rimelig andel af ressourcerne. Der bør i forbindelse med denne mærkning også tages hensyn til de specifikke forhold i landdistrikterne (se punkt 2.3), navnlig områder, der kræver særlig opmærksomhed (f.eks. bjerge, øer, grænseregioner og regioner i den yderste periferi).

Denne tilgang er med til at forebygge situationer, hvor finansieringen i uforholdsmæssig høj grad gavner de landdistrikter, der har større kapacitet. Gennemførelsen af et sådant mærkningssystem vil gøre det muligt at overvåge tildelingen af midler på en mere effektiv måde og sikre, at målene for udvikling af landdistrikterne opfyldes.

6.3. Udarbejdelse af SMART-indikatorer for lokale projekter

Der bør udarbejdes en række standardiserede SMART-indikatorer (specifikke, målelige, opnåelige, relevante og tidsbundne) for lokale projekter. Teknisk støtte til interessenter i landdistrikterne i forbindelse med måling af disse indikatorer vil sikre konsekvens i projektevalueringen. Dette bør dog ikke påføre de lokale interessenter/projektstøttemodtagere en uforholdsmæssig stor administrativ byrde i forbindelse med dataindsamling.

(1) Repræsentanter for europæiske ikkestatslige organisationer, civilsamlingsorganisationer, erhvervsorganisationer og offentlige myndighedsorganisationer repræsentanter for den akademiske verden og forskningsorganisationer valgte repræsentanter for tre netværk, der sammen udgør styringsgruppen for det europæiske landdistriktsparlament (Den europæiske LEADER-sammenslutning for landdistriktsudvikling (ELARD), European Rural Communities Alliance (ERCA) og Partnership for Rural Europe (PREPARE)) Europa-Parlamentet (COMAGRI og COMREGI), der repræsenteres af MEP'er, Regionsudvalget (NAT og COTER), der repræsenteres af sine medlemmer (lokale og regionale myndigheder), og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (NAT og ECO), der repræsenteres af sine medlemmer tre medlemsstater (repræsentanter for formandskabstrioen for Rådet for Den Europæiske Union) med to repræsentanter for hver medlemsstat, hvoraf én er ansvarlig for udvikling af landdistrikterne, og én er ansvarlig for territorial samhørighed.

(2) Koordinationsgruppen for pagten for landdistrikterne vedtager sine udtalelser, henstillinger eller rapporter ved konsensus (med simpelt flertal). Den nuværende erklæring er blevet vedtaget af 29 ud af 31 af gruppens medlemmer.

(3) https://rural-vision.europa.eu/action-plan/cross-cutting/rural-proofing_en.

Deltag i pagten for landdistrikterne og onlineplatformen
https://ruralpact.rural-vision.europa.eu/become-member_en

 ruralpact.rural-vision.europa.eu/index_en

 info@rural-pact.eu

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2024

© Den Europæiske Union, 2024. CC-BY 4.0

Forsidebillede: ©Flickr

Støttekontoret for pagten for landdistrikterne er et projekt, der gennemføres af

PRINT ISBN 978-92-68-24256-8 doi:10.2762/4325361 KF-01-25-002-DA-C

PDF ISBN 978-92-68-24255-1 doi:10.2762/2495126 KF-01-25-002-DA-N

Finansieret af
Den Europæiske Union